er nøje rodfæstet til den Personlighedsgrund, hvori den vokser, og den kræver en sund Udvikling og Vækst for virkelig at kunne blive stærk og trofast.

I vore Dage, hvor Idéen, som oftest bliver staaende ved Sejr for et eller andet socialt økonomisk Program, trænger vi, og vil komme til at trænge endnu mere til at mindes, at Personligheden, Aandslivets Vækst og Indhold er *det,* som giver enhver Kamp og Sejr sin egentlige Betydning.

Kampen for Magt, Misbrugen af Magt er det, som særtegner al Despoti. Denne despotiske Tankegang sidder dybt hos os alle, den kendes paa, at vi saa gerne sætter Magten i Rettens og Retfærdighedens Sted, og da er Friheden indefra lænkebunden. Denne Frihed, hvis første Bud lyder: Hvad Du vil, andre skal gøre imod Dig, det maa Du ogsaa gøre imod dem. Var, og er der ikke saamange Mødre, hvis første Tanke var den: Et godt Levebrød, alt dette kønne udvortes, der er gode Ting, naar det bruges ret, men bliver til Fortræd, naar det skal være Hovedtingen!

Alle gode Kræfter givet fri, gennem en forstandig Opdragelse, det er Maalet, og den almindelige Valgrets Idé. Da vil Ansvaret lægges paa den enkelte, ogsaa, og især, naar det gælder at tøjle og tæmme Ondskaben, Dumheden og, hvad det nu hedder altsammen.

I denne Kamp vil der kræves en Forstaaelse og Indsigt af Moderen, som aldrig før. Er der nogen, der har nødig, at *tænke og ville klart og selvstændigt* er det hende, der, som Mandens jævnbyrdige Medhjælp, skal danne og præge Hjemmet, hvor den nye Magt skal vokse op. Det Hjem, hvor Datteren saavel som Sønnen, er en fuldmyndig Borger, der fik fuld Menneskeret, som Vuggegave.

Der er saameget uselvstændigt i Tankens og Hjertets Verden, saa meget let og løst, naar det gælder at være trofast og stærk, altsammen, fordi Personligheden ejer saa lidt Kraft og Udvikling, aandelig talt. Enhver Mand, der agter og elsker sin Moder, Hustru og Dater, maa gøre alt for at give hende Ret, og gøre hende fri. Er hun da et Menneske med Hjerte og Vilje paa rette Sted, da vil hun, som Moder staa anderledes stærk i Hjemmet, i Samfundslivet, Skolen og Kirken. Retfærdighed kan kun ville:

Lige Ret for Mand og Kvinde,
rig og fattig, Folk og Drot,
Læg og Lærd, men ingensinde,
lige Ret for *ondt* og *godt.*
(C. Hostrup).

Mellem *ondt* og *godt* skal Skellet sættes, men — det Skel sættes kun af den sunde, ideelle Personlighed. Den, der gror i de gode Hjem, vokser i Skolen for Livet, skaber den Ægthed og Ærlighed, der er i nøjeste *Pagt* med selve Fremskridtet til enhver Tid og i ethvert Samfund.

Baardesø, i Juli.

Marie Søgaard.

Fra Kredsene.

Kjerte.

Ved Generalforsamlingen 1911 blev i Stedet for de to afgaaende Bestyrelsesmedlemmer Maria Ruth og Frede Ohlmann valgt: Anna Pedersen, Ørsbjerg, og Ane Nielsen, Fauerskov.

I Marts d. A. afholdt Kredsen en Aftenunderholdning for at faa Penge i Kassen, men Hensigten naaedes ikke. I April d. A. talte Rigmor Vigild, Kjerte, om »Moderpligt og Moderret«.

Korsør.

Den 21. April holdt D. K. sin Generalforsamling. Fru Børre Nielsen dirigerede. Formanden oplæste en Artikel fra »Kvindernes Blad«. Aarsberetning aflagdes og Valg foretoges

Efter Tur afgik Formanden og Næstformanden, Fruerne D. Iversen og Petra Nielsen, som genvalgtes, Formanden enstemmigt. I Stedet for Sekretæren, Frk. Lærer Schrøder, som ikke ønskede Genvalg, valgtes Fru Leth. Da der i Aarets Løb 2 à 3 Gange er sendt Beretning om Kredsens Virksomhed, skal denne Gang kun bemærkes, at der fra 20. April 1910 til 21. April 1911 er holdt 10 Møder, 6 med fremmede Foredragsholdere og 4 Medlemsmøder, endvidere et meget vellykket Sykursus, og en dramatisk Aftenunderholdning. Sidstnævnte gav et lille Overskud paa 40 Kr. Efter Generalforsamlingen var der et fornøjeligt Kaffe-